

LUKU 66

URANTIAN PLANEETTAPRINSSI

LANONANDEK-POJAN saapuminen keskivertomaailmaan on osoituksena siitä, että alkukantaisen ihmisen mieleen on kehittynyt tahto -- kyky valita ikuiseen eloonjäämiseen johtava tie. Mutta Urantialle Planeettaprinssi saapui miltei puoli miljoonaa vuotta ihmistahdon ilmaantumisen jälkeen.

Noin viisisataatuhatta vuotta sitten ja samanaikaisesti kuuden värillisen eli sangik-rodun ilmaantumisen kanssa saapui Planeettaprinssi Caligastia Urantialle. Prinssin saapumisen aikaan maapallolla eli lähes puoli miljardia primitiivistä ihmistä, jotka olivat hajallaan pitkin Eurooppaa, Aasiaa ja Afrikkaa. Mesopotamiaan pystytetty Prinssin päämaja sijaitsi suunnilleen maailman asutuksen keskipisteessä.

1. PRINSSI CALIGASTIA

Caligastia oli toisasteisen yhteisön Lanonandek-Poika numero 9.344. Hänellä oli kokemusta paikallisuniversumin asioiden hoidosta yleisesti sekä myöhemmältä ajalta kertynyttä kokemusta Satanian paikallisjärjestelmän hoidosta erityisesti.

Caligastia oli ennen Luciferin Satanian-hallintokautta ollut kiinnitettynä Elämänkantajien neuvonantajaraatiin Jerusemissa. Lucifer ylensi Caligastian tiettyyn virka-asemaan omassa henkilökohtaisessa esikunnassaan, ja tämä suoritti hyväksyttävästi viisi peräkkäistä kunnia- ja luottamustehtävää.

Caligastia anoi Planeettaprinssin valtakirjaa varsin varhaisessa vaiheessa, mutta kun hänen anomuksensa tuli hyväksymistä varten käsiteltäväksi konstellaation neuvostoissa, kävi kerran toisensa jälkeen, että siihen ei saatu Konstellaation-Isien suostumusta. Caligastia näytti erityisesti haluavan, että hänet lähetettäisiin planeetanhallitsijaksi desimaali- eli elollisuusmuuntelujen maailmaan. Hänen hakemuksensa oli hylätty useita kertoja, ennen kuin hänet vihdoinkin osoitettiin Urantialle.

Caligastia lähti Jerusemista maailmanvaltiaan luottamustehtäväänsä kadehdittavin ansioluetteloin, jotka tietystä luonteenomaisesta levottomuudestakin huolimatta kertoivat uskollisuudesta ja antaumuksesta oman synnyin- ja asuinuniversumin menestymistä kohtaan. Tähän levottomuuteen liittyi taipumus joidenkin pikkuasioiden osalta olla eri mieltä vakiintuneesta järjestyksestä.

Olin itse silloin Jerusemissa, kun loistavalahjainen Caligastia lähti järjestelmän pääkaupungista. Yksikään planeettojen prinseistä ei ole milloinkaan astunut maailmanhallitsijan uralle varustautuneena rikkaammin valmistavin kokemuksiin tai paremmin tulevaisuudennäkymin kuin Caligastia tuona ikimuistettavana päivänä puoli miljoonaa vuotta sitten. Yksi asia on varma: Ollessani suorittamassa saamaani tehtävää, joka oli tästä tapauksesta kertovan tiedotteen laatiminen paikallisuniversumin uutislähetystä varten, minulla ei ollut hetkeäkään edes vähäisintä ajatusta siitä, että tämä jalo Lanonandek niin pian pettäisi pyhän luottamustehtävänsä planeetan hoivaajana ja niin hirvittäväällä tavalla likaisi oman universumipoikien ylevän yhteisönsä tahrattoman nimen.

[sivu 742]

Olin tosiaankin sitä mieltä, että Urantia kuului koko Satanian viiden tai kuuden onnekkaimman planeetan joukkoon siksi, että sen oli määrä saada näin kokenut, loistavalahjainen ja omintakeinen mieli maailman asiainhoidon johtoon. En silloin käsittänyt, että Caligastia oli salakavalasti rakastumassa itseensä. En siihen aikaan vielä niin täydelleen ymmärtänyt, miten kavala ylpistyminen omasta persoonallisuudestaan voikaan olla.

2. PRINSSIN ESIKUNTA

Urantian Planeettaprinssiä ei suinkaan lähetetty suorittamaan tehtäväänsä yksin, vaan hänen seurassaan oli tavanomainen avustajain ja hallintoapulaisten joukkokunta.

Tämän ryhmän päällikkönä oli Daligastia, Planeettaprinssin työtoveri ja avustaja. Daligastiakin oli toisasteinen Lanonandek-Poika, jonka numero tässä yhteisössä oli 319.407. Hänellä oli avustajan virka-asema, kun hän sai nimityksen Caligastian työtoveriksi.

Planetaariseen esikuntaan kuului suuri määrä enkeliavustajia ja kokonainen armeijakunta muita taivaallisia olentoja, joille oli annettu tehtäväksi edistää ihmisrotujen yhteistä hyvää ja tukea niiden hyvinvointia. Mutta teidän näkökulmastanne katsottuna kaikkein kiinnostavimman ryhmän muodostivat Prinssin esikunnan ruumiilliset jäsenet -- joista puhuttaessa käytetään toisinaan nimitystä *Caligastian sata*.

Nämä Prinssin esikunnan sata uudelleenaineellistettua jäsentä Caligastia oli valinnut yli 785.000:n Jerusemin sellaisen ylösnousemuskansalaisen joukosta, jotka tarjoutuivat lähetettäväksi yllätyksiä tarjoavalle matkalle Urantialle. Jokainen sadasta valituksi tulleesta oli peräisin eri planeetalta, eikä heistä yksikään ollut Urantialta.

Nämä jerusemilaiset vapaaehtoiset tuotiin serafikuljetuksessa suoraan järjestelmän pääkaupungista Urantialle, ja saapumisensa jälkeen heitä pidettiin serafoituina siksi kunnes heille voitiin antaa tämän erityisen planeettapalvelun kaksinaista luonnetta vastaava persoonallisuuden hahmo: aineellinen ruumis, joka oli lihaa ja verta, mutta joka oli viritetty myös järjestelmän elämänvirtapiireihin.

Vähän ennen näiden sadan Jerusemin kansalaisen saapumista olivat Urantialla asuvat kaksi valvovaa Elämänkantajaa, jotka olivat jo aiemmin saattaneet suunnitelmansa valmiiksi, anoneet Jerusemilta ja Edentialta lupaa saada siirtää Andonin ja Fontan sukuhaarasta jäljellä olleen sadan valikoidun jälkeläisen

elämänplasmaa niihin aineellisiin ruumiisiin, jotka oli määrä valmistaa Prinssin esikunnan ruumiillisille jäsenille. Pyyntöön suostuttiin Jerusemissa ja se hyväksyttiin Edentiassa.

Niinpä Elämäkantajat valitsivat Andonin ja Fontan jälkipolvien keskuudesta viisikymmentä miestä ja viisikymmentä naista, jotka edustivat parhaita tästä ainutlaatuisesta rodusta tuolloin jäljellä olleita kantoja. Nämä rodunkohennukseen myötävaikuttaneet andoniitit olivat paria poikkeusta lukuun ottamatta muukalaisia toisilleen. Ajatuksensuuntaajien antaman koordinoitun ohjauksen ja serafien suorittaman opastuksen avulla heidät koottiin kaukana toisistaan olleilta seuduilta aivan Prinssin planeettapäämajan kynnykselle. Siellä nämä sata ihmisalamaista jätettiin Avalonista tulleen, varsin taitavan vapaaehtoiskomission hoiviin. Tämä komissio ohjasi näiden Andonin jälkeläisten elämänplasman osasen konkreettista erottamista. Tämä elävä materiaali siirrettiin sitten niihin aineellisiin ruumiisiin, jotka oli rakennettu Prinssin esikunnan sadan jerusemilaisjäsenen käyttöön. Nämä vasta saapuneet järjestelmän pääkaupungin kansalaiset pidettiin tämän väliajan serafikuljetukseen liittyvässä unessa.

Nämä tapahtumat samoin kuin erityisruumiiden aineellinen luominen Caligastian sadalle synnyttivät lukuisia taruja, joista monet sittemmin

[sivu 743]

sekoittuivat myöhempisiin perimätietoihin Aatamin ja Eevan asettamisesta planetaariseen tehtäväänsä.

Koko uudelleenpersonoimistapahtuma siitä, kun sataa Jerusemin vapaaehtoista tuoneet serafikuljetukset saapuivat, siihen, kunnes he tulivat tajuihinsa tämän maailman kolmitasoisina olentoina, kesti tasan kymmenen päivää.

3. DALAMATIA -- PRINSSIN KAUPUNKI

Planeettaprinssin päämaja sijaitsi silloisen Persianlahden seuduilla, myöhempää Mesopotamiaa vastaavalla alueella.

Noiden aikojen Mesopotamian ilmasto ja maisemat olivat kaikin tavoin suosiolliset Prinssin esikunnan ja sen avustajien hankkeille, kovasti erilaiset kuin ne olosuhteet, jotka siellä ovat joskus sen jälkeen vallinneet. Ilmanalan oli tarpeen olla näin suotuista, koska se oli osa sitä luonnonympäristöä, jonka oli määrä suostutella primitiiviset urantialaiset ottamaan eräitä ensimmäisiä edistysaskeleita kulttuurin ja sivistyksen alalla. Noiden aikojen yksi suurimmista tehtävistä oli saada ihmisessä aikaan muodonmuutos metsästäjästä karjapaimeneksi toivossa, että hänestä myöhemmin kehittyisi rauhaa rakastava, kotona viihtyvä viljelijä.

Urantialla ollut Planeettaprinssin päämaja oli yksi tyypillisistä nuorten ja kehittyvien sfäärien tämänlaatuisista asemapaikoista. Prinssin siirtokunnan ytimen muodosti varsin yksinkertainen mutta kaunis kaupunki, jota ympäröi kahdentoista metrin korkuinen muuri. Tälle kulttuurin maailmankeskukselle annettiin Daligastian kunniaksi nimi Dalamatia.

Kaupunki oli rakennettu kymmeneksi kaupunginosaksi, ja kunkin kaupunginosan keskellä sijaitsi yksi ruumiillisen esikunnan kymmenen neuvoston päämajakartanoista. Aivan kaupungin keskellä oli näkymättömän Isän temppeli. Prinssin ja hänen työtovereittensa hallintopäämaja oli järjestetty kahdeksitoista kamariksi, jotka ryhmittäivät välittömästi itse temppelin ympärille.

Dalamatian rakennukset olivat kaikki yksikerroksisia lukuun ottamatta neuvostojen päämajoja, jotka olivat kaksikerroksisia, ja kaikkien Isän keskustemppeliä, joka oli pieni, mutta kolmen kerroksen korkuinen.

Rakennusaineensa puolesta kaupunki edusti parasta, mitä noina varhaisina aikoina tiedettiin eli tiiltä. Kiveä tai puuta käytettiin hyvin vähän. Ympäröivien kansojen keskuudessa Dalamatian esimerkki edisti suuresti kodinrakennusta ja kyläarkkitehtuuria.

Prinssin päämajan lähistöllä asui kaikenvärisiä ihmisiä kaikista väestökerroksista. Ja juuri näiden lähistön heimojen keskuudesta hankittiin Prinssin koulujen ensimmäiset opiskelijat. Vaikka nämä Dalamatian ensimmäiset koulut olivat

alkeellisia, ne tarjosivat noille primitiivisen aikakauden miehille ja naisille kaiken sen, mitä heidän hyväkseen oli tehtävissä.

Prinssin ruumiillinen esikunta keräsi jatkuvasti ympärilleen ympäröivien heimojen oivallisimmat yksilöt, ja sen jälkeen kun näitä opiskelijoita oli koulutettu ja kannustettu, esikunta lähetti heidät itse kunkin oman kansansa opettajaksi ja johtajaksi.

4. CALIGASTIAN SADAN ALKUAJAT

Prinssin esikunnan saapuminen teki syvällisen vaikutuksen. Vaikka tästä tapahtumasta kertovien uutisten leviäminen etäisimpiä kolkkia myöten kaikkialle maailmaan vaati lähes tuhat vuotta, sadan uuden Urantialla-oleskelijan opetukset ja käyttäytyminen vaikuttivat Mesopotamian päämajan lähellä asuneisiin heimoihin valtavasti. Melkoinen osa myöhemmästä mytologiastanne sai alkunsa näistä varhaisajoista

[sivu 744]

kertoneista sekavista tarinoista, ajoista, jolloin Prinssin esikunnan jäsenet jälleenpersonoitiin Urantialla superihmisiksi.

Vakavana esteenä sille, että tällaisilla planeetan ulkopuolelta tulevilla opettajilla olisi hyvä vaikutus, on kuolevaisten alttius pitää heitä jumalina, mutta lukuun ottamatta sitä menetelmää, jolla Caligastian sata -- viisikymmentä miestä ja viisikymmentä naista -- ilmaantuivat maan päälle, he eivät turvautuneet mihinkään ylikuonnollisiin menetelmiin eivätkä ihmisen tasoa korkeammalle meneviin manipulointeihin.

Mutta ruumiillinen esikunta oli kaikesta huolimatta ihmistä korkeammalla. Esikunnan jäsenet aloittivat lähetystehtävänsä Urantialla erikoislaatuisina kolmitasoisina olentoina:

1. He olivat ruumiillisia ja verrattain ihmisenkaltaisia, sillä heihin sisältyi tosiasiallisesti erään ihmisrodun elämänplasmaa, Urantian andonilaista elämänplasmaa.

Nämä Prinssin esikunnan sata jäsentä jakautuivat aiempaa kuolevaisstatustaan vastaavasti tasan sukupuolten kesken. Kullakin tämän ryhmän yksilöllä oli kyky tulla jotakin uutta luokkaa olevan fyysisen olennon toiseksi vanhemmaksi, mutta heitä oli tarkkaan neuvottu turvautumaan tällaiseen keinoon vain tiettyjen olosuhteiden vallitessa. On tapana, että Planeettaprinssin ruumiillinen esikunta tuottaa seuraajansa vähän ennen kuin se vetäytyy planetaarisesta erikoispalvelusta. Tavallisesti tämä tapahtuu Planetaarisen Aatamin ja Eevan saapumisen aikoihin tai vähän sen jälkeen.

Näillä erikoisilla olennoilla ei sen vuoksi ollut juuri minkäänlaista käsitystä siitä, minkätyyppinen aineellinen olento heidän sukupuolisesta yhtymisestään syntyisi. Eivätkä he koskaan sitä saaneetkaan tietää. Ennen kuin sellainen vaihe heidän tässä maailmassa suorittamassaan työssä tuli ajankohtaiseksi, kapina syöksi koko hallinnon sekasortoon, ja ne, jotka myöhemmin toimivat vanhemman osassa, oli eristetty järjestelmän elämänvirtapiireistä.

Ihonvärinsä ja kielensä puolesta nämä Caligastian esikunnan aineellistetut jäsenet seurasivat Andonin rotua. He nauttivat ravintoa tämän maailman kuolevaisten tapaan yhtä eroavaisuutta lukuun ottamatta: lihaton ruokavalio riitti täysin tyydyttämään tämän ryhmän uudelleen luodun ruumiin tarpeet. Tämä oli eräs niistä näkökohdista, jotka vaikuttivat ratkaisevasti siihen, että heidän asuinpaikkansa tuli olla lämpimällä seudulla, jossa olisi tarjolla runsaasti hedelmiä ja pähkinöitä. Tapa elää lihattomalla ruokavaliolla on peräisin Caligastian sadan ajoilta, sillä tämä käytäntö levisi laajalle ja vaikutti monien ympärillä asuneiden heimojen ravintotottumuksiin, ryhmien, jotka alkuperänsä puolesta juontuivat aikanaan pelkästään lihaa syöneistä evolutionaarisista roduista.

2. Caligastian sata olivat aineellisia, mutta ihmistä korkeammalla olevia olentoja, jotka oli Urantialla pantu uudelleen kokoon korkean ja erikoisen olentoluokan ainutlaatuisiksi miehiksi ja naisiksi.

Vaikka tämän ryhmän jäsenillä olikin väliaikainen Jerusemin kansalaisuus, eivät he silti vielä olleet fuusioituneet Ajatuksensuuntaajaansa; ja kun he

ilmoittautuivat vapaaehtoisiksi ja kun heidät hyväksyttiin yhdessä taivaasta laskeutuvien Poikien yhteisön kanssa suoritettavaan planeettapalvelukseen, niin Suuntaaja irrotettiin heistä. Mutta nämä jerusemilaiset olivat ihmistä korkeammalla olevia olentoja -- heillä oli ylösnousemuksellisen kasvua edustava sielu. Kuolevaisena eletävän lihallisen elämän aikana sielu on sikiöasteella; se syntyy (herää kuolleista) morontiaelämässä ja kokee kasvua koko matkan morontia maailmasta toiseen. Caligastian sadan sielut olivat tällä tavoin kasvaneet Jerusemin kansalaisen asemaan niiden edistävien kokemusten kautta, jotka sisältyvät seitsemään mansiomaailmaan.

Saamiensa ohjeiden mukaisesti esikunnan jäsenet eivät ryhtyneet sukupuoliseen jälkeläisten tuottamiseen, mutta he tutkivat huolellisesti omaa kokoonpanoaan ja ottivat tunnollisesti selvän jokaisesta älyllisen (mielen) ja morontia- (sielu-) suhteen kuviteltavissa olevasta vaiheesta. Ja Dalamatiassa oleskelunsa kolmantenäkymmenentenäkolmantena vuotena, kauan ennen kaupunginmuurin valmistumista, Danin ryhmän numero kaksi ja numero seitsemän keksivät sattumalta ilmiön, joka liittyi heidän morontiaminänsä (niin kutsutusti ei-seksuaaliseen ja ei-aineelliseen)

[sivu 745]

toisiinsa liittymiseen; ja tämän sattuman aikaansaannos osoittautui ensimmäiseksi ensiasteiseksi keskiväliolennoksi. Tämä uusi olento oli täysin näkyvä planetaarisen esikunnan jäsenille ja heidän taivaallisille työtovereilleen, mutta näkymätön eri ihmisheimojen miehille ja naisille. Saatuaan Planeettaprinssiltä valtuutuksen koko ruumiillinen esikunta otti asiakseen tuottaa samanlaisia olentoja, ja kaikki onnistuivat yrityksissään noudattaessaan Danin ryhmän pioneeriparin ohjeita. Näin Prinssin esikunta loppujen lopuksi saattoi olevaisiksi ensiasteisten keskiväliolentojen alkuperäisen 50.000-jäsenisen joukkokunnan.

Nämä välityyppiä olevat luodut olivat suureksi hyödyksi maailman päämajan asioiden hoidossa. Ihmisille he olivat näkymättömiä, mutta Dalamatian alkukantaisille vierailijoille kerrottiin opetuksen yhteydessä näistä näkymättömistä hengistä, ja iät ja ajat he sitten olivatkin näille kehittyville kuolevaisille koko henkien maailma.

3. Caligastian sadan jäsenet olivat henkilökohtaisesti kuolemattomia eli he eivät kohdanneet kuolemaa. Heidän aineellisen hahmonsa läpi kulkivat järjestelmän elämänvirtojen sisältämät vasta-ainetydentteet; ja elleivät he olisi kapinan kautta menettäneet yhteyttään elämänvirtoihin, heidän elämänsä olisi jatkunut määräämättömän ajan joko seuraavan Jumalan Pojan saapumiseen asti tai sitten siihen asti, kun heidät joskus myöhemmin olisi vapautettu tehtävästään ja päästetty jatkamaan keskeytynyttä matkaansa Havonaan ja Paratiisiin.

Nämä Satanian elämänvirtojen sisältämät vasta-ainetydentteet saatiin elämänpuun hedelmistä, Edentian pensaasta, joka Caligastian saapumisen aikaan lähetettiin Urantialle Norlatiadekin Kaikkein Korkeimpien toimesta. Dalamatian aikoina tämä puu kasvoi näkymättömälle Isälle omistetun temppelin keskuspihalla, ja juuri elämänpuun hedelmät tekivät Prinssin esikunnan aineellisille ja muutoin kuolevaisille olennoille mahdolliseksi elää määräämättömän ajan, niin kauan kuin heillä oli käytettävissään tämä puu.

Vaikka tällä superravinnolla ei ollutkaan mitään arvoa evolutionaarisille roduille, se oli täysin riittävä antamaan jatkuvan elämän Caligastian sadalle ja heidän kanssaan toimineille sadalle muunnellulle andoniitille.

Tässä yhteydessä on syytä selittää, että silloin kun mainitut sata andoniittia antoivat ihmisen ituplasmaansa Prinssin esikunnan jäsenille, Elämäkantajat toivat heidän kuolevaisen ruumiisiinsa järjestelmän virtapiirien täydenteen; ja näin heille tehtiin mahdolliseksi jatkaa elämäänsä yht'aikaa esikunnan kanssa, vuosisadasta toiseen, fyysistä kuolemaa uhmaten.

Lopulta näille sadalle andoniitille kerrottiin heidän antamastaan panoksesta ylempiensä uuden ulkoisen hahmon hyväksi, ja nämä samaiset Andonin heimon sata lasta pidettiin päämajassa Prinssin ruumiillisen esikunnan jäsenten henkilökohtaisina seuralaisina.

5. CALIGASTIAN SADAN ORGANISAATIO

Caligastian sata organisoitiin palvelusta ajatellen kymmeneksi autonomiseksi neuvostoksi, joihin kuhunkin kuului kymmenen jäsentä. Kun kaksi tai useampia tällaisia neuvostoja kokoontui yhteisistuntoon, Daligastia toimi näiden yhteiskokousten puheenjohtajana. Nämä kymmenen ryhmää rakentuivat seuraavalla tavalla:

1. *Ravintoasiain ja aineellisen hyvinvoinnin neuvosto.* Tätä ryhmää johti Ang. Tämä kyvykäs joukkokunta kantoi huolta ihmislajin ravitsemuksesta, vesihuollosta, vaatetuksesta ja aineellisesta edistymisestä. Sen jäsenet opettivat kaivonkaivamista, lähteiden säännöstelyä ja kastelutaitoa. Vuoristoseuduilta ja pohjoisesta kotoisin oleville he opettivat paranneltuja menetelmiä

[sivu 746]

vaatetukseen käytettävien nahkojen käsittelyssä, ja myöhemmin taiteen ja tieteen opettajat ottivat opetusohjelmaan kankaankudonnan.

Suurta edistystä tapahtui ruoan varastoimismenetelmien alalla. Ruokaa säilöttiin keittämällä, kuivattamalla ja savustamalla; sillä tavoin siitä tuli ensimmäinen omaisuuden laji. Ihminen opetettiin varustautumaan nälänhädän vaaroja vastaan, nälänhätä kun aika ajoin verotti maailman väestöä.

2. *Eläintenkesytyksen ja -hyötykäytön lautakunta.* Tämä neuvosto omistautui valikoimaan ja jalostamaan niitä eläimiä, jotka soveltuivat parhaiten auttamaan ihmistä taakkojen kantamisessa ja ihmisen itsensä kuljettamisessa, ravinnon lähteeksi ja myöhemmin palvelemaan maanviljelytyöissä. Tätä kyvykästä joukkoa johti Bon.

Kesytettiin useantyyppisiä hyödyllisiä eläimiä, jotka nykyisin ovat jo sukupuuttoon kuolleita, sekä joitakin sellaisia, jotka ovat säilyneet kotieläiminä nykyaikaan asti. Tuohon aikaan koira oli jo kauan elänyt ihmisen seurassa, ja sininen ihminen oli onnistunut elefantin kesyttämässä. Huolellisella jalostuksella saatiin lehmässä aikaan sellaisia muutoksia, että siitä tuli arvokas ravinnon lähde; voista ja juustosta tuli ihmisten ruokavalion yleinen osa. Ihmiset opetettiin käyttämään härkiä taakkojen kantamiseen, mutta hevonen kesytettiin

vasta myöhemmin. Tämän ryhmän jäsenet opettivat ensi kerran ihmisille, miten pyörää käytetään helpottamaan esineiden vetämistä paikasta toiseen.

Kirjekyyhkyjä käytettiin ensimmäistä kertaa juuri tuohon aikaan. Niitä otettiin mukaan pitkille matkoille viestien tai avunpyyntöjen lähettämistä varten. Bonin ryhmä onnistui kouluttamaan suurista fandoreista matkustajalintuja, mutta ne kuolivat sukupuuttoon yli kolmekymmentätuhatta vuotta sitten.

3. *Petoeläinten nujertamisen neuvojat.* Ei riittänyt, että alkuaikojen ihmisen oli yritettävä kesyttää tietyt eläimet, vaan hänen piti myös oppia suojautumaan vihamielisen eläinkunnan muiden jäsenten taholta tulevalta tuholta. Tämän ryhmän päällikkö oli Dan.

Muinaisen kaupunginmuurin tarkoituksena oli tarjota suojaa saaliinhimoisia petoja vastaan, samoin kuin estää vihamielisten ihmisten yllätyshyökkäykset. Vailla muurien tarjoamaa suojaa ja metsissä elävät olivat riippuvaisia puihin rakennetuista asumuksista, kivimajoista sekä öisten nuotioiden vireilläpysymisestä. Oli sen vuoksi varsin luonnollista, että nämä opettajat uhrasivat paljon aikaa opastaakseen oppilaitaan ihmisasumusten parantelussa. Entistä parempia menetelmiä käyttämällä ja ansoihin turvautumalla saatiin aikaan suurta edistystä eläinten nujertamisessa.

4. *Tiedon levittämiseen ja säilyttämiseen omistautunut opettajakunta.* Tämä ryhmä organisoi ja ohjasi noiden varhaisten aikojen puhtaasti opetuksellisia hankkeita. Sitä johti Fad. Fadin opetusmenetelmät koostuivat työnteon valvonnasta, johon liittyi parempien työskentelytapojen opetus. Fad laati ensimmäiset aakkoset ja otti käyttöön kirjoitusjärjestelmän. Näihin aakkosiin kuului kaksikymmentäviisi kirjoitusmerkkiä. Kirjoitusmateriaalina nämä alkuaikojen kansanheimot käyttivät puunkuorta, savitauluja, kivilaattoja, vasaroiduista nahaksista valmistettua eräänlaista pergamenttia sekä karkeatekoista paperinkaltaista materiaalia, jota valmistettiin ampiaispesistä. Dalamatian kirjasto, joka tuhoutui pian Caligastian kapinahankkeen jälkeen, käsitti yli kaksi miljoonaa erillistä tallennetta, ja se tunnettiin nimellä "Fadin talo".

Sininen ihminen harrasti erityisesti aakkosilla kirjoittamista ja edistyi tässä suhteessa pisimmälle. Punainen ihminen suosi kuvakirjoitusta, kun sen sijaan

keltaiset rodut ajautuivat käyttämään sana- ja ajatussymboleja, paljolti sellaisia, joita ne käyttävät nykyisinkin. Mutta paljon muun menetyksen ohessa maailma kadotti myöhemmin

[sivu 747]

kapinaa seuranneen sekasorron aikana myös aakkoset. Caligastian luopuruus murskasi -- ainakin määräämättömäksi ajaksi -- maailman toiveet yleismaailmallisesta kielestä.

5. *Teollisuus- ja kauppakomissio*. Tämän neuvoston tehtävänä oli teollisuuden kehittäminen heimokuntien keskuudessa ja kaupan edistäminen eri rauhanomaisten ryhmien välillä. Sen johtaja oli Nod. Tämä yhteisö rohkaisi kaikenmuotoista alkeellista käsiteollisuutta. Se myötävaikutti suoraan elintason kohoamiseen tuomalla saataville monia sellaisia uusia hyödykkeitä, jotka olivat alkukantaisten ihmisten mieleen. Ryhmän jäsenet laajensivat suuresti tiede- ja taideneuvoston tuottaman parempilaatuisen suolan kauppaa.

Nämä valistuneet Dalamatian kouluissa opetetut ryhmät olivat ensimmäisiä, jotka harjoittivat keskuudessaan kaupallista luotonantoa. He saivat keskusluottokassasta vastamerkkejä, jotka hyväksyttiin suoritukseksi varsinaisten vaihtoesineiden sijasta. Tätä parempia kaupankäyntimenetelmiä ei maailmassa kehittänyt satoihintuhansiin vuosiin.

6. *Ilmoitususkonnon collegio*. Tämä elin toimi hitaasti. Urantian sivilisaatio taottiin esille kirjaimellisesti niin, että alasimena oli väistämättömyys ja moukarina pelko. Mutta tämä ryhmä oli päässyt jo melko pitkälle pyrkimyksessään korvata luotua kohtaan tunnettu pelko (aaveidenpalvonta) Luojan pelolla, kun sen ponnistelut katkesivat siihen myöhemmin alkaneeseen sekasortoon, joka liittyi luopuruusmullistuksiin. Tämän neuvoston päällikkönä toimi Hap.

Yksikään Prinssin esikunnan jäsenistä ei halunnut esittää sellaista ilmoitusta, joka olisi vaikeuttanut evoluutiota; he esittivät ilmoituksen vasta huipennuksena sille, että he olivat ammentaneet tyhjiin evoluution sisältämät voimavarat. Mutta Hap suostui lopulta kaupungin asujainten toivomukseen jonkinmuotoisten

uskonnollisten menojen vakiinnuttamisesta. Hänen ryhmänsä sepitti dalamatialaisille heidän tuntemansa seitsemän palvontalaulua samoin kuin päivittäisen kiitossäkeen ja opetti heille viimein "Isän rukouksen", joka kuului seuraavasti:

"Kaikkien Isä, jonka Poikaa me kunnioitamme, katso puoleemme suopeasti. Päästä meidät kaikkiin muihin paitsi itseesi kohdistuvasta pelosta. Saata meidät tuottamaan iloa jumalallisille opettajillemme ja pane suomme puhumaan ikiajat totta. Päästä meidät väkivallasta ja vihasta; lisää tuntemaamme kunnioitusta vanhimpiamme kohtaan ja kaikkea sitä kohtaan, joka kuuluu naapureillemme. Suo, että laitumemme tällä kaudella olisivat vihannat ja karjamme olisi hedelmällistä niin, että se olisi ilo sydämелlemme. Me rukoilemme, että luvatus kohentajan tulo lähestyisi, ja me tahdomme tehdä tässä maailmassa sinun tahtosi mukaan niin kuin muutkin tekevät matkojen takaisissa maailmoissa."

Vaikka Prinssin esikunta sai käyttää vain rodunkohennuksen luonnollisia keinoja ja tavallisia menetelmiä, se antoi kuitenkin lupauksen Aatamin lahjana saatavasta uudesta rodusta myöhemmän evolutionaarisen kasvun päämääränä sen jälkeen, kun biologisen kehityksen lakikorkeus olisi saavutettu.

7. Terveiden- ja elämänvaalijat. Tämä neuvosto huolehti terveydenhoitoon perehdyttämisestä ja alkeellisen hygienian edistämisestä, ja sitä johti Lut.

Sen jäsenet opettivat paljon sellaista, joka unohtui myöhempien aikakausien sekasorrossa ja jota ei sitten koskaan keksitty uudelleen ennen kuin kahdennellakymmenennellä vuosisadalla. He opettivat ihmiskunnalle, että kypsentyminen -- keittäminen ja paahtaminen -- oli keino välttää sairastumiselta; he opettivat myös, että tällainen ruoanvalmistus vähentää suuresti lapsikuolleisuutta ja tekee aikaisen vierottamisen helpommaksi.

Monet Lutin terveydenvaalijoiden muinaisista opetuksista säilyivät tämän maailman heimojen keskuudessa aina Mooseksen päiviin asti, jos kohta ne matkan varrella vääristyivätkin melkoisesti ja muuttuivat suuresti.

Suurena esteenä hygienian edistymisen tiellä näiden tietämättömien kansanheimojen keskuudessa oli se tosiasia, että monien sairauksien varsinaiset aiheuttajat olivat liian pieniä paljain silmin nähtäviksi, samoin kuin se, että ne tunsivat kaikki taikauskoista kunnioitusta tulta kohtaan. Kesti tuhansia vuosia ennen kuin ne suostuivat jätteiden polttamiseen. Ennen kuin näin tapahtui, niitä kehoitettiin hautaamaan mätänevät jätteensä maahan. Tämän ajanjakson suuri terveydenhoidollinen edistysaskel koitui siitä, että levitettiin tietoa auringonvalon terveyttä vahvistavista ja sairautta hävittävistä ominaisuuksista.

Ennen Prinssin saapumista kylpeminen oli ollut yksinomaan uskonnollinen seremonia. Oli todellakin vaikea houkutella alkukantaiset ihmiset pesemään vartalonsa pelkästään terveydellisenä toimenpiteenä. Lopulta Lut sai uskonnolliset opettajat liittämään vedelläpeseytymisen niiden puhdistautumismenojen osaksi, joita tuli noudattaa keskipäivän hartaushetken yhteydessä kerran viikossa eräänä kaikkien Isän palvontamenojen muotona.

Nämä terveydenvaalijat yrittivät myös juurruttaa kätelemisen henkilökohtaisen ystävyyden sinetöintitavaksi ja ryhmäuskollisuuden tunnusmerkiksi syljen vaihtamisen tai veren juomisen sijalle. Mutta kun nämä primitiiviset kansat eivät enää tunteneet olevansa oivallisten opettajiensa opetusten pakottavan paineen alaisuudessa, ne vitkastelematta palasivat entisiin, terveyden kannalta tuhoisiin ja sairautta aiheuttaviin käyttäytymistapoihin, jotka johtuivat tietämättömyydestä ja taikauskosta.

8. *Planeetan taide- ja tiedeneuvosto.* Tämä joukkokunta teki paljon parantaakseen alkuihmisen teollista tekniikkaa ja kohottaakseen hänen kauneuskäsityksiään. Sen johtajana oli Mek.

Taide ja tiede olivat heikolla tolalla koko maailmassa, mutta dalamatialaisille opetettiin fysiikan ja kemian alkeet. Savenvalanta edistyi, kaikki koristetaiteet kohenivat ja ihmiskauneuden ihanteet laajenivat. Mutta musiikki edistyi enemmän vasta violetin rodun saapumisen jälkeen.

Nämä primitiiviset ihmiset eivät opettajiensa toistuneista kehotuksista huolimatta suostuneet suurin surminkaan kokeilemaan höyryvoimaa. He eivät koskaan kyenneet voittamaan valtavaa pelkoaan suljetussa tilassa olevan höyryn räjähdysvoimaa kohtaan. Lopulta heidät kuitenkin saatiin suostutelluiksi

työskentelemään metallien ja tulen parissa, vaikka punaisena hehkuva metallinpalanen olikin alkuihmisestä kammottava kapine.

Mek näki paljon vaivaa edistääkseen andoniittien kulttuuria ja nostaakseen sinisen ihmisen taiteen tasoa. Sinisen ihmisen sekoittuminen Andonin sukuhaaran kanssa tuotti taiteellisesti lahjakkaan rotutyypin, ja monista tämän sukukunnan jäsenistä tuli mestarillisia kuvanveistäjiä. He eivät työstäneet kiveä eivätkä marmoria, mutta heidän polttamalla kovetetut savityönsä koristivat Dalamatian puutarhoja.

Suurta edistystä tapahtui kotitalouden taidoissa, joista useimmat katosivat kapinan pitkinä ja pimeinä aikakausina, eikä niitä keksitty uudelleen ennen nykyaikaa.

9. *Edistyneiden heimosuhteiden johtokunta.* Kysymyksessä on ryhmä, jonka tehtäväksi uskottiin ihmisyyhteisön saattaminen valtionmuodostuksen tasolle. Ryhmän päällikkö oli Tut.

Nämä johtajat edistivät suuresti heimojen välisten naimakauppojen solmimista. He suosivat kosintaa ja parinmuodostusta, jotka tapahtuisivat vasta tarpeellisen harkinnan jälkeen ja vasta sitten, kun asianomaisilla oli ollut täysi tilaisuus tutustua toisiinsa. Puhtaasti sotilaallisessa mielessä suoritettuja sotatansseja hienostettiin, ja ne pantiin palvelemaan arvokkaita sosiaalisia tarkoituksia. Monia kilpaleikkejä otettiin käyttöön, mutta tämä muinaisaikojen väki oli yksivakaista kansaa; ylenmääräinen huumori ei kuulunut näiden varhaisten heimojen avuihin. Planeetan kapinaa seuranneen hajaantumisen jälkeen näistä tavoista oli jäljellä vain muutama.

[sivu 749]

Tut ja hänen työtoverinsa tekivät lujasti työtä edistääkseen ryhmien välisiä rauhanomaisia yhteyksiä, säädelläkseen ja inhimillistääkseen sodankäyntiä, koordinoidakseen heimojen välisiä suhteita ja saadakseen aikaan parannuksia heimokohtaisiin hallitusjärjestelmiin. Dalamatian lähiympäristössä kehittyi edistyneempi kulttuuri, ja nämä parantuneet sosiaaliset suhteet olivat suureksi avuksi vaikutettaessa kaukaisempiin heimoihin. Mutta Prinssin päämajassa vallinnut sivilisaation malli poikkesi melkoisesti muualla kehitymässä olleesta

barbaarisesta yhteiskunnasta, aivan niin kuin Etelä-Afrikan Kapkaupungin kahdennenkymmenennen vuosisadan yhteiskunta on perinpohjin erilainen kuin pienikokoisten bushmannien alkeellinen kulttuuri sen pohjoispuolella.

10. *Heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen välisen yhteistyön korkein oikeus.* Van johti tätä korkeinta neuvostoa, ja se toimi niiden kaikkien muiden yhdeksän erikoiskomission vetoomustuomioistuimena, joiden tehtävänä oli ihmisyhteisöä koskevien asioiden valvonta. Tämän neuvoston toimipiiri oli laaja, sillä sen käsiteltäviksi uskottiin kaikki sellaiset maiset asiat, joita ei nimenomaisesti määrätty muille ryhmille. Edentian Konstellaation-Isät olivat hyväksyneet tämän valikoidun ryhmän jäsenet ennen kuin heidät valtuutettiin ottamaan vastuulleen Urantian korkeimman oikeuden jäsenen tehtävät.

6. PRINSSIN HALLITUSKAUSI

Maailman kulttuurin aste mitataan sen syntyperäisten olentojen sosiaalisen perinnön mukaan, ja kulttuurin leviämisen nopeuden määrää kokonaan sen asukkaiden kyky käsittää uusia ja korkeampia ideoita.

Orjallinen suhde perinteeseen tuo mukanaan vakautta ja yhteistyötä, siksi, että se tunteisiin vetoavasti yhdistää menneisyyden nykyisyyteen, mutta samalla se myös tukahduttaa aloitteellisuuden ja orjuuttaa persoonallisuuden luomisvoimat. Koko maailma oli juuttunut perinteen kahlehtimien tapojen umpikujaan, kun Caligastian sata saapuivat ja ryhtyivät tuon ajan sosiaalisten ryhmien keskuudessa julistamaan uutta evankeliumia yksilön aloitteellisuudesta. Mutta tämä siunauksellinen hallituskausi katkesi niin pian, etteivät rodut ole koskaan täysin vapautuneet tapojen orjuudesta; vallalla oleva tapa hallitsee Urantiaa yhä kohtuuttomasti.

Caligastian sata -- Satanian mansiomaailmojen loppututkinnon suorittaneet -- olivat Jerusemin taiteista ja kulttuurista hyvin perillä, mutta sellainen tieto on primitiivisten ihmisten asuttamalla barbaarisella planeetalla lähes arvotonta. Nämä viisaat olennot osasivat olla ryhtymättä *yht'äkkiä* muuttamaan tai laajoin mitoin kohentamaan tuon ajan primitiivisiä rotuja. He ymmärsivät hyvin, että

ihmislaji kehittyi hitaasti, ja niin he viisaasti pidättyivät kaikista mullistavista yrityksistä muuttamalla ihmisen elintapaa maan päällä.

Kukin kymmenestä planetaarisesta komissiosta ryhtyi sille uskotun osa-alueen hitaaseen ja luonnonmukaiseen edistämiseen. Neuvostojen suunnitelmana oli ohjata luokseen ympäröivien heimojen keskuudesta ajatustoiminnaltaan parhaat yksilöt ja koulutuksen jälkeen lähettää heidät takaisin oman kansansa pariin sosiaalisen kohennuksen lähettiläiksi.

Minkään rodun pariin ei koskaan lähetetty muukalaislähettiläitä, ellei asianomainen kansa sitä nimenomaisesti pyytänyt. Ne, jotka uurastivat tietyn heimon tai rodun kohenemisen ja edistymisen hyväksi, olivat aina tuon heimon tai rodun syntyperäisiä jäseniä. Caligastian sata eivät koettaneet pakottaa edes korkeamman rodun tottumuksia ja tapoja jollekin toiselle heimolle. Kaikissa tapauksissa he työskentelivät kärsivällisesti kohottaakseen ja edistääkseen kunkin rodun moneen kertaan koeteltuja tapoja. Urantian yksinkertainen väki toi Dalamatiaan omat sosiaaliset tapansa, ei suinkaan vaihtaakseen ne uusiin ja parempiin, vaan saadakseen ne kohenemaan, kun ne joutuvat kosketuksiin korkeamman kulttuurin kanssa ja tulevat yhteyteen verrattomampaa ajattelua edustavien yksilöiden kanssa. Prosessi oli hidaskä, mutta erittäin tuloksellinen.

[sivu 750]

Dalamatian opettajat yrittivät lisätä tietoista sosiaalista valintaa biologisen evoluution mukaiseen, puhtaasti luonnolliseen valintaan. He eivät saattaneet ihmisyhteisöä epäjärjestykseen, vaan he vauhdittivat merkittävästi sen normaalia ja luonnonmukaista evoluutiota. Heidän tarkoituksenaan oli edistyminen evoluution kautta, ei revolutio eli vallankumous revelaation eli ilmoituksen, kautta. Ihmisrotu oli kuluttanut aikakauden toisensa perään sen vähäisen uskonnon ja moraalin hankkimiseen, joka sillä oli, ja nämä superihmiset ymmärsivät olla riistämättä ihmiskunnalta näitä sen harvoja saavutuksia esimerkiksi sellaisen hämmingin ja tyrmistyksen kautta, joka on aina seurauksena, kun valistuneet ja korkeammat olennot ryhtyvät liialla opettamisella ja liiallisella valistamisella mestaroimaan takapajuisia rotuja.

Kun kristityt lähetysaarnajat menevät Afrikan sydänmaille, jossa poikien ja tyttöjen edellytetään pysyvän vanhempiensa valvonnassa ja ohjauksessa näiden

koko elinajan, he saattavat matkaan vain sekaannusta ja aiheuttavat vain koko arvovallan luhistumisen pyrkiessään yhdessä ainoassa sukupolvessa syrjäyttämään tämän käytännön opettamalla, että näiden lasten tulisi kaksikymmentäyksi vuotta täytettyään vapautua kaikesta vanhempain harjoittamasta holhoamisesta.

7. ELÄMÄ DALAMATIASSA

Vaikka Prinssin päämaja oli suurenmoisen kaunis ja tarkoitettu herättämään kunnioitusta tuonaikaisissa primitiivisissä ihmisissä, se oli kaiken kaikkiaan kuitenkin vaatimaton. Rakennukset eivät olleet erityisen suuria, sillä näiden muualta tuotettujen opettajien tarkoituksena oli rohkaista maanviljelyn lopulta koittavaa kehittymistä panemalla alulle karjanhoito. Kaupunginmuurien sisäpuolelle oli varattu riittävästi maa-alaa niin, että siitä olisi riittänyt laidun- ja puutarhamaata noin kahdenkymmentuhannen asukkaan tarpeisiin.

Kaupungin keskellä sijainneen palvontatemppelin ja ihmistä korkeammalla olevien johtajaryhmien kymmenen neuvostorakennuksen sisätilat olivat todella kauniita taideteoksia. Ja vaikka asuinrakennukset olivat siisteyden ja puhtauden esikuvia, kaikki oli myöhempien aikojen kehitykseen verrattuna kuitenkin hyvin yksinkertaista ja perin alkeellista. Tähän kulttuurin päämajan aikaansaamiseen ei käytetty mitään menetelmiä, jotka eivät luonnostaan kuuluneet Urantialle.

Prinssin ruumiillinen esikunta isännöi yksinkertaisia ja esikuvallisia asumuksia. Niitä he hoitivat koteina, joiden oli määrä innoittaa maailman sosiaalisessa keskuksessa ja opetuspäämajassa oleskelevia opiskelija-tarkkailijoita ja tehdä heihin suotuisa vaikutus.

Perhe-elämän tarkalleen määrätty järjestys ja tapa, että yksi perhe elää yhdessä ja asuu verrattain vakiintuneessa asuinpaikassa, ovat peräisin näiltä Dalamatian ajoilta ja johtuvat pääasiassa Caligastian sadan ja heidän oppilaidensa antamasta esikuvasta ja heidän esittämistään opetuksista. Kodista ei sosiaalisena yksikkönä koskaan tullut menestystä ennen kuin Dalamatian supermiehet ja supernaiset johdattivat ihmiskunnan rakastamaan lapsenlapsiaan ja lastenlastensa lapsia ja

tekemään suunnitelmia näiden hyväksi. Villi-ihminen rakastaa lastaan, mutta sivistynyt ihminen rakastaa myös lapsenlastaan.

Prinssin esikunnan jäsenet asuivat yhdessä kuin isä ja äiti. Heillä ei tosin ollut omia lapsia, mutta Dalamatian viisikymmentä mallikotia tarjosivat aina suojan vähintäänkin viidellesadalle adoptoidulle pikkulapselle, jotka kerättiin andonilaisten ja sangik-rotujen korkeammantasoisten perheiden keskuudesta; monet näistä lapsista olivat orpoja. Heillä oli onni saada osakseen näiden oivallisten vanhempien harjoittamaa järjestyksenpitoa ja antamaa koulutusta. Ja sen jälkeen kun he olivat käyneet Prinssin kouluja kolme vuotta (he menivät kouluun kolmentoista -- viidentoista ikäisinä), he olivat naimakelpoisia ja valmiita ottamaan vastaan tehtävänsä Prinssin lähettiläinä kukin oman rotunsa apua tarvitsevien heimojen keskuudessa.

[sivu 751]

Fad oli vastuussa siitä Dalamatian opetussuunnitelmasta, jota toteutettiin ammattikoulun tapaan ja jonka avulla oppilaat oppivat tekemällä ja jonka he selvittivät suorittamalla päivittäin hyödyllisiä tehtäviä. Tämä opetusohjelma ei jättänyt huomiotta ajattelun ja tunne-elämän merkitystä luonteen kehittämässä, mutta se antoi etusijan käden taitojen harjaannuttamiselle. Opetus oli sekä yksilöllistä että kollektiivista. Oppilaita opettivat sekä miehet että naiset erikseen, mutta myös kummatkin yhdessä. Puolet tästä ryhmäopetuksesta annettiin kummallekin sukupuolelle erikseen, toinen puoli oli yhteisopetusta. Oppilaat saivat yksilöllistä opetusta käden taidoissa ja heitä sosiaalistettiin ryhmissä tai luokissa. Heidä harjaannutettiin ystäväystymään itseään nuorempien ryhmien, itseään iäkkäämpien ryhmien ja aikuisten kanssa sekä tekemään ryhmätyötä ikätovereidensa kanssa. Heidät perehdytettiin myös sellaisiin yhteisöihin kuten perheryhmiin, pelijoukkueisiin ja koululuokkiin.

Niiden myöhempien oppilaiden joukossa, jotka Mesopotamiassa koulutettiin työskentelemään kukin oman rotunsa keskuudessa, oli andoniitteja läntisen Intian ylängöiltä sekä punaisten ja sinisten ihmisten edustajia; vielä myöhemmin saatiin vastaanottaa myös pieni määrä keltaisen rodun edustajia.

Hap antoi näille alkuaikojen roduille moraalilain. Tämä säännöstö tunnettiin nimellä "Isän tie", ja se sisälsi seuraavat seitsemän käskyä.

1. Älä pelkää äläkä palvele muuta Jumalaa kuin kaikkien Isää.
2. Älä ole tottelematon Isän Pojalle, maailman hallitsijalle, äläkä osoita epäkunnioitusta hänen ihmistä korkeammalla olevia avustajiaan kohtaan.
3. Älä valehtele, milloin sinut kutsutaan kansan tuomarin eteen.
4. Älä tapa miehiä, naisia äläkä lapsia.
5. Älä varasta naapurisi tavaraa tai karjaa.
6. Älä kajoa ystäväsi vaimoon.
7. Älä osoita epäkunnioitusta vanhempiasi tai heimon vanhimpia kohtaan.

Tällainen oli Dalamatian laki lähes kolmensadantuhannen vuoden ajan. Ja monet niistä kivistä, joihin tämä laki kaiverrettiin, lepäävät nyt aaltojen alla Mesopotamian ja Persian rannikon edustalla. Tavaksi tuli pitää yhtä käskyä mielessä kunakin viikonpäivänä, ja se lausuttiin tervehdittäessä ja ateriahetken kiitosrukouksena.

Silloinen ajanlasku perustui kuun vaiheisiin niin, että kuukauden pituudeksi laskettiin kaksikymmentäkahdeksan päivää. Lukuun ottamatta vuorokauden jakamista päivään ja yöhön tämä oli ainoa näiden varhaiskansojen tuntema ajanlaskutapa. Seitsenpäiväisen viikon toivat käyttöön Dalamatian opettajat, ja se muotoutui siitä tosiasiasta, että seitsemän on yksi neljäsosa kahdestakymmenestäkahdeksasta. Se merkitys, joka numerolla seitsemän on superuniversumissa, tarjosi heille epäilemättä tilaisuuden ujuttaa hengellinen

muistinvirkistin arkipäiväiseen ajan laskemiseen. Mutta viikkojaolla ei ole mitään luonnonmukaista alkuperää.

Kaupunkia ympäröivä maaseutu oli noin sadankuudenkymmenen kilometrin säteellä melko hyvin asutuksen piirissä. Kaupungin välittömässä läheisyydessä sadat Prinssin kouluista valmistuneet harjoittivat karjanhoitoa ja sovelsivat muutoinkin hänen esikunnaltaan ja sen lukuisilta ihmisauttajilta saamaansa opetusta. Muutama heistä harjoitti peltoviljelyä ja puutarhanhoitoa.

Ihmiskuntaa ei pantu raatamaan pelloille rangaistukseksi jostakin luulotellusta synnistä. "Otsasi hiessä pitää sinun syödä peltojesi antimet" ei suinkaan ollut

[sivu 752]

rangaistukseksi luettu tuomio siitä, että ihminen oli osallistunut Caligastia-petturin johdolla Luciferin kapinan mielettömyyksiin. Maapohjan viljeleminen on luonnollinen osa edistyvän sivilisaation alullesaattamista evolutionaarisisissa maailmoissa, ja tämä kehotus oli Planeettaprinssin ja hänen esikuntansa antaman kaiken opetuksen pääasiana koko kolmensadantuhannen vuoden ajan heidän Urantialle-saapumisensa ja niiden traagisten aikojen välillä, jolloin Caligastia liitti kohtalonsa kapinallisen Luciferin kohtaloon. Maatyö ei ole kirous, vaan pikemminkin suurin siunaus kaikille, jotka sillä keinoin pääsevät nauttimaan kaikkien ihmistoimien joukossa inhimillisimmästä toiminnasta.

Kapinan puhjetessa Dalamatiassa asuvan väestön lukumäärä oli miltei kuusituhatta. Tähän lukuun sisältyivät varsinaiset opiskelijat, mutta siihen eivät kuuluneet vierailijat eivätkä tarkkailijat, joita oli aina toista tuhatta. Mutta teillä ei voi olla juuri minkäänlaista käsitystä noiden kaukaisten aikojen uskomattomasta edistyksestä, sillä käytännöllisesti katsoen kaikki noiden aikojen ihmisten ihmeelliset saavutukset pyyhkäistiin olemattomiin siinä hirvittävässä sekasorrossa ja viheliäisessä hengellisessä pimeydessä, joka seurasi Caligastian petoksen ja kapinamielialan lietsomisen aiheuttamaa katastrofia.

8. CALIGASTIAN AIHEUTTAMAT

ONNETTOMUUDET

Tarkastellessamme jälkepäin Caligastian pitkää elämänuraa, havaitsemme hänen käytöksessään vain yhden erityisen piirteen, joka olisi saattanut vaatia osakseen huomiota: hän oli yltiöindividualisti. Hän oli taipuvainen asettumaan lähes jokaisen protestiryhmän puolelle, ja hän suhtautui tavallisesti myötämielellä niihin, jotka hiukankin toivat julki jotakin kritiikkiin viittaavaa. Havaitsemme, että tämä taipumus rimpuilemiseen auktoriteetin alaisuudessa, tämä lievä närkästys kaikenlaisesta valvonnasta, ilmeni hänessä jo varhain. Vaikka hän tunsikin lievää harmistusta häntä vanhempien neuvoista ja vaikka hän jossain määrin olikin kärsimätön ylemmän auktoriteetin alaisuudessa, hän oli kuitenkin aina koetuksen hetkellä osoittautunut lojaaliksi universumin hallitsijoita kohtaan ja kuuliaiseksi Konstellation-Isien määräyksille. Mitään varsinaista moitteen sijaa ei hänessä koskaan havaittu ennen kuin hän häpeällisesti petti Urantian.

Tulisi huomata, että sekä Luciferia että Caligastiaa oli kärsivällisesti neuvottu ja rakastavasti varoitettu heidän alttiudestaan liialliseen arvosteluun ja heidän itseylpeytensä salakavalasta kehittymisestä sekä siihen liittyneestä itsetärkeyden tunteen liioittelemisesta. Mutta kaikista näistä auttamisyrityksistä oli tehty se väärä tulkinta, että ne olivat perusteetonta arvostelua ja epäoikeutettua sekaantumista heidän henkilökohtaisiin vapauksiinsa. Sekä Caligastia että Lucifer arvioivat, että heidän ystävälliset neuvojansa olivat liikkeellä samoin moitittavin motiivein, jotka alkoivat vähitellen hallita heidän omaa vääristynyttä ajatteluaan ja harhateille joutuneita kaavailujaan. He arvioivat epätsekkäitä neuvojaan itsessään kehittymässä olleen itsekkyyden mittapuulla.

Prinssi Caligastian saapumisesta alkaen planeetan sivilisaatio edistyi lähes kolmensadantuhannen vuoden ajan kokolailla normaalisti. Ellei oteta lukuun sitä, että Urantia oli elollisuusmuuntelujen sfääri, ja sen vuoksi altis evoluutioon kuuluvien epäsäännöllisyyksien aiheuttamille lukuisille poikkeuksille ja epätavallisille ilmiöille, se edistyi planetaarisella kehitysurallaan varsin tyydyttävästi aina Luciferin kapinaan ja samanaikaiseen Caligastian petokseen asti. Tämä katastrofaalinen väärinkäytös samoin kuin myöhemmin tapahtunut Aatamin ja Eevan epäonnistuminen planetaarisen toimeksiantonsa täyttämässä ovat painaneet tietyn leiman koko myöhempään historiaan.

Urantian Prinssi astui pimeyteen Luciferin kapinan aikaan ja syöksi siten planeetan pitkäaikaiseen sekasortoon. Konstellaation hallitsijoiden ja universumin muiden viranomaisten yhteistoimin häneltä riistettiin sittemmin hallitsijan

[sivu 753]

valtuudet. Hän joutui muiden ohella kärsimään Urantian eristämisen mukanaan tuomat väistämättömät hankaluudet aina Aatamin planeetallaoloon asti, ja hän myötävaikutti jossain määrin sen suunnitelman epäonnistumiseen, jonka tarkoituksena oli kuolevaisrotujen kohentaminen liittämällä niihin uuden, violetin rodun eli Aatamin ja Eevan jälkeläisten rotuperimä.

Abrahamin aikoina tapahtunut Makiventa Melkisedekin kuolevaishahmoinen inkarnoituminen rajoitti suunnattomasti sitä valtaa, joka langenneella Prinssillä oli puuttua ihmisten asioihin; ja myöhemmin, Mikaelin ruumiillisen elämän aikana, tältä petturiprinssiltä riistettiin lopullisestikin kaikki valta Urantialla.

Vaikka Urantialla opilla persoonallisesta paholaisesta onkin jonkinlainen perusta sikäli, että planeetalla on vaikuttanut petollinen ja paatunut Caligastia, olivat sen sisältämät opetukset siitä, että tällainen "paholainen" kykenisi vaikuttamaan normaaliin ihmismieleen sen vapaasti ja luonnonmukaisesti tekemän päätöksen vastaisesti, kuitenkin täysin keksittyjä. Edes ennen Mikaelin Urantialla tapahtunutta lahjoittautumista Caligastia ja Daligastia eivät koskaan pystyneet lannistamaan kuolevaisia eivätkä pakottamaan ketään normaalia yksilöä tekemään mitään ihmisen oman tahdon vastaista. Moraalisissa asioissa ihmisen tahdon yläpuolella ei ole mitään; sisäinen Ajatuksensuuntaajakin kieltäytyy pakottamasta ihmistä ajattelemaan ainoatakaan ajatusta tai suorittamaan yhtään tekoa vastoin ihmisen omasta tahdostaan tekemää päätöstä.

Ja nyt tämä tämän maailman kapinallinen, jolta on otettu pois kaikki valta vahingoittaa entisiä alamaisiaan, odottaa sitä lopullista tuomiota, jonka Uversan Päivien Muinaiset langettavat kaikille Luciferin kapinaan osallistuneille.

[Esittänyt muuan Neadonin Melkisedek.]